तर्पयित्वा द्विजान् कामैरिष्टैरिष्टः सतां हरिः । ज्ञातीन् सन्तर्पयामास यथार्हन्धर्म्मवत्सलः ।
उपवासावसानेऽथ भगवान् सविशेषतः । बहुमेने प्रियां भार्य्यां रुक्मिणीं भीष्मकात्मजां ।
वसतस्तस्य कृष्णस्य सदारस्यामितौजसः । सुखासीनस्य रुक्मिण्या नारदोऽभ्यागमत्ततः । ७०००
आगतञ्चाप्रमेयात्मा मुनिमिन्द्रानुजस्तदा । शास्त्रदृष्टेन विधिना अर्च्चयामास केशवः ।
सोऽर्च्चितो वासुदेवेन मुनिरर्च्च्यतमः सतां । पारिजाततरोः पुष्पं ददौ कृष्णाय भारत ।
तद्वृक्षराजकुसुमं रुक्मिण्याः प्रददौ हरिः । पार्श्वस्था सा हि कृष्णस्य भोज्या नरवराऽभवत् ।
प्रतिगृह्य ततः पुष्पं कामारणिरनिन्दिता । शिरस्यमलपत्राढ्यं ददौ कृष्णेङ्गितानुगा ।
त्रैलोक्यरूपसर्व्वस्वं नारायणमनोहरा । शुशुभे तेन पुष्पेण द्विगुणं भैष्मकी तदा । ७००५
नारदस्तामुवाचाथ मुनिर्ब्रह्मसुतस्तदा । तवैवौपयिकं पुष्पमिदं देवि पतिव्रते ।
अलङ्कृतं पुष्पमेतत् संसर्गात्तव सर्व्वथा । अर्भ्यहा च मतातेन त्वमेतत् पुष्प धृव्रते ।
कल्याणगुणमस्पन्ने सततं मर्तृवत्सले । अम्लानमेतत् सततं पुष्पं भवति कामिनि ।
संवत्सरपरं कालं कालज्ञे गुणसम्मते । ईप्सितानपि गन्धांश्च ददाति वदताम्बरे ।
शीतोष्णे चेप्सिते देवि पुष्पमेतत् प्रयच्छति । स्रवत्यपि रसान्देवि मनसा काङ्क्षितान् वरान् । ७०१०
सेव्यमानञ्च सौभाग्यं ददाति वरवर्णिनि । स्रवत्यपि तथा गन्धानीप्सितान् प्रीतिवर्द्धनान् ।
यानि चान्यानि पुष्पाणि त्वं देव्यभिलषिष्यसि । कुसुमं वृक्षराजस्य तानि तानि प्रदास्यति ।
एतदेव भगाधानं धर्म्मिष्ठे धर्म्मदं तथा । मतिं न चाशुभे धत्ते धार्य्यमाणं तथा शुभे ।
यद्यदिच्छसि वर्णञ्च तत् सर्व्वं धारयिष्यति । स्वल्पं वाऽप्यथ वा स्थूलं छन्दतस्ते भविष्यति ।
अनिष्टगन्धहरणमेतत् सद्गन्धवर्द्धनं । प्रदीपकर्म्मरात्रौ च करोति कमलेक्षणे । ७०१५
सन्तानकस्रजो मालां पुष्पवस्त्रादि चाच्युतं । पुष्पमण्डपमुख्यानि चिन्तिते ते प्रदास्यति ।
बुभुक्षा वा पिपासा वा ग्लानिर्व्वाऽप्यथ वा जरा । देववद्धारयन्त्यास्ते स्वच्छन्देन भविष्यति ।
अनुगीतानि गीतानिगास्यत्यपि च चिन्तिते । सुवादित्रान् सुमधुरांस्तवैव स्तवसम्मितान् ।
पूर्णे संवत्सरे देवि पुष्पमेतत्तवान्तिकात् । निवर्त्स्यते तरुवरं समयेन प्रयास्यति ।
कृतिरेषा हि भद्रन्ते पारिजातस्य सुव्रते । निसर्गतः सर्गकृता सत्कारार्थेऽसुरद्विषां । ७०२०
उमा देववरस्येष्टा हिमाचलसुता सती । धारयेदीश्वरी नित्यं पुष्पाण्येतानि सुप्रभे ।
अदितिश्च सपौलोमी महेन्द्रसुरतारणी । सावित्री वेदमाता च श्रीश्च सर्व्वगुणोदिते ।
देवपत्न्यस्तथैवान्या देवाश्च वसुदेवताः । संवत्सरपरः कालः सर्व्वेषान्तु न संशयः ।
षोडशस्त्रीसहस्राणां मध्ये खल्वद्य वर्त्तसे । अद्येष्टां वासुदेवस्य वेद्मि त्वां भोजनन्दिनि ।
सपत्न्यस्ते गुणोपेते सर्व्वाः सर्व्वेश्वरप्रिये । अवमानावसेकेन त्वया सिक्ताऽद्य भाविनि । ७०२५
प्रकाशमद्य सौभाग्यमनिवार्य्यं यशश्च ते । मन्दारकुसुमं दत्तं यत्ते मधुनिघातिना ।
अद्य सात्राजिती देवी ज्ञास्यत्यवरवर्णिनी । सौभाग्याढ्यं सदा वेत्ति यात्मानं सुभगा सती ।